

MUNICIPALS DEL 26-M

Els candidats, durant la foto de família, amb la presidenta de la Taula del Tercer Sector, Francina Alsina (esquerra), i la directora de l'ARA, Esther Vera (dreta).

MANOLO GARCÍA

NATÀLIA VILA
BARCELONA

L'habitatge centra el primer debat d'alcaldables a Barcelona

Els candidats ataquen Colau, que defensa haver fet “més del que podia” davant la sequera de recursos de la Generalitat per a polítiques socials

Falta de sòl públic, falta de pisos per cobrir l'emergència residencial, gentrificació, pocs recursos econòmics i uns salaris que no ajuden a pagar uns lloguers que estan cada cop més disparats. Cap dels candidats que van participar ahir en el primer debat dels principals alcaldables per Barcelona va qüestionar aquestes evidències: és més, tots les van subratllar i van coincidir que la dificultat d'accés a l'habitatge és un dels problemes que més tensionen els barcelonins. Aquesta qüestió va centrar la trobada *Compromisos per a una Barcelona social*, un debat organitzat per la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya en col·laboració amb el diari ARA que es va celebrar ahir a l'Espai Francesca Bonnemaison.

Van ser dues hores de debat únicament centrades en polítiques socials i estructurades sobre tres eixos: inclusió i ocupació, drets de la ciutat i relació de l'administració amb les entitats. En aquest temps, Ada Colau (Barcelona en Comú), Elsa Artadi (Junts per Catalunya), Ernest Maragall (ERC), Manuel Valls (Valls BCN 2019), Jaume Collboni (PSC), Josep Bou (Partit Popular) i Anna Saliente (CUP) van defensar algunes de les seves propostes davant d'un auditori ple a vessar que comptava amb la presència de totes les entitats socials catalanes que formen el sector.

Malgrat el passat activista de Colau a favor del dret a l'habitatge, l'actual alcaldessa va rebre les envidies dels seus contrincants, que la van acusar de no haver creat tots els pisos socials que va prometre. Ella, però, es va defensar amb la feina feta. “En relació amb fa vuit anys hem doblat el parc públic social d'habitatge; hem innovat en les estratègies i sabem que estem fent molt més del que ens tocaria per competències”, va dir als seus competidors.

Al seu torn, la candidata de Junts per Catalunya, Elsa Artadi, va entrar en el debat de regular els preus. Colau havia retret als socialistes no haver sigut prou valents a nivell estatal, i Artadi hi va intervenir per anunciar el perill que podria suposar limitar els lloguers “per decretazo”: “Farà que la gent deixi de llogar i preferirà vendre”, va advertir Artadi, que va defensar reiteradament la necessitat d'un salari mínim de ciutat “perquè Barcelona és més cara” que la resta de municipis. En el terreny de les promeses, Maragall va ser el més ge-

Diferències
El salari mínim de ciutat i la regulació del lloguer tansen el debat

Compromís
Els partits s'avenen a treballar per pal·liar les desigualtats a Barcelona

nerós: “Cal crear 15.000 habitatges socials en dos mandats, i això es pot fer”, va dir, tot i que el candidat d'ERC no va tenir temps per explicar com. Per la seva banda, Manuel Valls va insistir en la necessitat de fer-ho consensuant i “col·laborant amb el sector privat”, i el candidat del PP, Josep Bou, va exposar que la clau passa per “tenir més sòl públic”: “Comprar és car, jo crec que és millor construir”, va dir. En aquest sentit, Collboni va recordar que hi ha 82 solars disponibles i que, tot i que la gestió hauria de ser eminentment pública, “tampoc es pot descartar la col·laboració público-privada”. Tot el contrari del que va defensar Saliente, de la CUP, que va apostar per expropiar els pisos buits de grans tenidors, “perquè són habitatges que ja s'han pagat amb el rescat”, i cedir-los als col·lectius més vulnerables.

Retrets entre administracions

El primer debat de la cursa electoral municipal amb els principals caps de llista de Barcelona també va servir

per intuir quin serà el to i el perfil dels candidats durant la campanya quan falta tot just un mes per a aquests comicis. Els retrets ja van aparèixer a l'inici, i els atacs a la gestió de Colau van ser pràcticament constants, en tots els àmbits del debat i per part de tots els candidats. Per rebatre-ho, l'actual alcaldessa va optar per subratllar tots els bastons a les rodes que li han posat Junts per Catalunya i ERC (els partits d'Artadi i Maragall) des de la Generalitat, a qui va acusar d'escatimar recursos per a polítiques socials que, segons Colau, s'han compensat a Barcelona amb els esforços extres del seu govern municipal.

Collboni va utilitzar un perfil més conciliador, però també va marcar distàncies amb Colau enumerant totes les mesures previstes pel seu partit, mentre que Valls va centrar-se en defensar aferrissadament la col·laboració público-privada i va vincular la millora de les polítiques socials “a la millora del creixement econòmic”. Per la seva banda, Bou va recórrer al conflicte Estat-Generalitat diverses

No hi haurà treva electoral: els 'municipals' agafen embranzida

Els partits fan un tots contra un que incomoda l'alcaldesa

Crònica

IGNASI ARAGAY
BARCELONA

Abans que tinguem el veredict dels comicis espanyols, i per si algú es pensava que hi hauria uns dies de treva electoral, ahir els alcaldables per Barcelona ja van obrir foc amb un primer debat. La notícia fabulosa, increïble, va ser que el tema inaugural no va ser ni el Procés –que hi va treure el nas, sí–, ni el turisme, ni la seguretat ni... sinó els problemes socials. Sí, ho han llegit bé. Però el mèrit no va ser exactament dels convidats, sinó de l'amfitriona: la Taula del Tercer Sector, que reuneix les entitats socials. Que no només va aconseguir reunir els set aspirants que actualment ja tenen representació al consistori, sinó que també els va posar deures i els va advertir educadament en un vídeo inicial: "No ens utilitzeu en campanya electoral".

Pel que es va veure després, potser no els utilitzaran, però sens dubte seran més aviat objecte de bronca que no pas de consens, que és precisament el que va demanar al final de les dues hores de debat la moderadora, Esther Vera, directora de l'ARA, que es va guanyar així l'única ovació de la sala. Una sala on hi havia tot l'activisme social organitzat, un auditori exigent que només es va permetre riure a costa de l'ínclit Josep Bou (i uns quants cognoms més). L'aportació més concreta del candidat del PP, a part de fer constar el bon tracte "als meus treballadors", va ser una confessió personal: "Tota la vida he ajudat Càritas i el Pare Manel".

L'espectacle Bou

Però Bou lluïa una eufòria producte de la nit anterior: "La Cayetana va estar espectacularment espectacular". En efecte, els alcaldables, després de tres dies d'aguantar debats televisius, venien amb ganes. Abans de començar, als passadissos, tots confessaven que el resultat era incert i que anirien a totes. En aquest primer foguejament públic van demostrar ganes i maneres. Menys Bou, la resta portaven els deures fets. Com a la tele, hi va haver ball de xifres (algunes devien ser *fake*, perquè no quadraven els números) i repartiment d'acusacions, tot i que Colau es va endur la palma. Arran de l'allau de crítiques que rebia d'esquerra i dreta, la carta defensiva que més va fer servir l'alcaldesa, com una taula de salvació, va ser un clàssic *i tu més* amb la Generalitat –i, per tant, amb els exconsellers Artadi i

El candidat Ernest Maragall ahir, abans de començar l'acte, saludant l'excompanya de Govern Elsa Artadi i al costat de l'alcaldesa Ada Colau. MANOLO GARCÍA

vegades per argumentar algunes de les seves posicions, mentre que, des de la CUP, Saliente va considerar que les desigualtats que es visibilitzen a Barcelona "no són conseqüència de la crisi, sinó del model capitalista basat en el turisme, que la ciutat de Barcelona ha acceptat" com a propi.

Les peticions del sector social

Saliente va ser, a més, l'única candidata que no va ser complaent amb les entitats socials. Malgrat tenir al davant un auditori ple d'empreses del sector social, la CUP va defensar un model eminentment públic, mentre que la resta de partits van estendre la mà a les entitats per col·laborar (ja sigui amb subvencions, contractes o cogestió) a l'hora de gestionar les desigualtats socials. Això sí, tots els partits van donar suport ahir a la tasca d'aquestes entitats amb la signatura d'un compromís amb onze prioritats socials per als municipis. El document –que recull gairebé un centenar de propostes en total– s'havia treballat prèviament amb els partits, a proposta de la Taula del Tercer Sector.

Així, malgrat les desavinences, l'acte d'ahir també va servir per posar les bases d'una relació de mínims entre cada un dels partits i el sector social, fonamentades en set pilars bàsics: la lluita contra les desigualtats, la millora dels serveis socials bàsics, el dret a l'habitatge, el dret a l'energia, la inserció de col·lectius vulnerables, el disseny d'una educació inclusiva amb "qualitat i equitat" i el reconeixement del Tercer Sector Social com a aliat estratègic. —

Advertència
"No ens utilitzeu durant la campanya", diuen les entitats

Contrapunt
Al primer debat, la CUP va per lliure i Bou (PP) no sap ben bé per on va

Maragall – com a blanc de les seves acusacions pels incompliments pressupostaris respecte a les polítiques socials a la ciutat de Barcelona.

A Colau se la va notar incòmoda aguantant el xàfec de la falta d'habitatge social, la gentrificació, els problemes amb les places d'escola bressol, els sensesostre, el *top manta*, l'atur... Un altre tipus d'incomoditat va ser la de Valls, que a part d'haver de buscar la manera de reiterar en cada intervenció que "la seguretat és la primera prioritat", cada dos per tres li queia el cartell del faristol. En això va tenir paciència, però se li va acabar amb Saliente (CUP), davant la qual va fer valer la seva condició de fill d'immigrants a França: "Ja n'hi ha prou: si em tracta de racista jo dic que vostè és una irresponsable".

Collboni semblava que jugués més a casa, però a vegades la confiança et traïx: va canviar el cognom de la presidenta del Tercer Sector, Francina Vila (en lloc d'Alsina). ¿La incomoditat de Maragall? Va con-

fondre Som Energia per Barcelona Energia, va demanar aire (feia molta calor) i va patir per cenyir-se als temps. En la resta de coses, també jugava força a casa. I la d'Artadi? En algun moment la seva fórmula màgica s'assemblava massa a la de Valls i Bou: combatre la pobresa creant riquesa. La insistència a reformar la llei d'estrangeria li va servir per marcar distàncies.

Si aquest primer debat és representatiu, la campanya de les municipals promet ser un tots contra Colau i un quasi tots (la CUP va per lliure i Bou no se sap per on va) a la recerca de la centralitat. Amb el Tercer Sector, per exemple, tant Colau com Maragall, Artadi, Collboni i Valls van buscar la complicitat de les entitats socials, és a dir, la col·laboració amb la societat civil. Saliente no: va tirar pel dret per dir a les entitats que la CUP optava per la municipalització i no per l'externalització dels serveis... En fi, això tot just comença. —